

วารสารปัญญา ปีที่ 24 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน 2560)

พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการเสพยาบ้า ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในกลุ่ม
เครือข่ายพร้าว 1 สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาเชียงใหม่ เขต 2

Self-Defending Behavior against Drug Abuse of the Third Cluster
Students in the Schools of Phrao Network One Phrao District, Chiang
Mai Province

กฤษเพชร ชัยเพ็ญ*
Kochapet Chaipen
Kochchai@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการเสพยาบ้า พร้อมทั้งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพร้าว 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 265 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t-test และ F – test

ผลการวิจัยพบว่า 1) พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการเสพยาบ้า โดยรวมทั้ง 3 ด้านมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก 2) นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มี เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคเรียนที่ผ่านมา (ระดับเกรดเฉลี่ย) และสถานศึกษา ต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการเสพยาบ้า โดยรวมทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน แต่นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มี อายุ และระดับการศึกษา ต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการเสพยาบ้า โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : พฤติกรรมการป้องกัน, การเสพยาบ้า

ABSTRACT

The objectives of this research to study and to compare study the behavior of the amphetamine self-defense. The study sampling subjects were the Grade 3 students of the school network in Chang Mai Educational Service Area Office 1, Grade Level 3 schools in the Prow 1 for a total of 265 selected by stratified sampling. The research tools were questionnaires. Statistics for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, and t-test and F-test.

Results of the research were as follows: 1) Grade 3 students in the sample have a habit of self-protection by the addictive drug, and the third is the high level interpretation. Considering the average of the sort found in the descending order with the highest average self-control. This is the second level in the field of self-esteem. The result is a high level. 2) The Grade 3 students with different levels of education, age and behavior, to protect themselves from the field, including 3 of amphetamine were not significantly different.

Keywords : Self-Defending Behavior, Drug Abuse

*นักศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บทนำ

สภาพภูมิประเทศของอำเภอพร้าว ด้านทิศเหนือติดกับอำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่และอำเภอเวียงป่าเป้าจังหวัดเชียงราย ในปี พ.ศ. 2551 พบว่า สถานีตำรวจภูธรอำเภอพร้าวสามารถจับกุมผู้ต้องหาและยึดของกลางยาบ้าได้จำนวน 215,415 เม็ด ได้ผู้ต้องหาทั้งสิ้น 89 ราย จากด่านตรวจบ้านห้วยสำน หมู่ที่ 14 ตำบลสันทราย และด่านตรวจบ้านป่าอิน หมู่ที่ 4 ตำบลบ้านโป่ง (ปิยะพันธ์ ภัทรพงศ์สินธุ์, 2553) จากรายงานดังกล่าวถือเป็นที่สุดคล้องกันว่ายาบ้าได้กลับมาแพร่ระบาดอีกครั้ง ซึ่งโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพร้าว 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 ตั้งอยู่ตำบลสันทราย ทางด้านเหนือสุดของอำเภอพร้าว มีเขตติดต่อกับอำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่และอำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย มีความเสี่ยงเนื่องจากเป็นเส้นทางการลำเลียงยาบ้ายาเสพติดประเภทอื่นๆ และกลุ่มเสี่ยงจะเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยกลุ่มวัยรุ่นจะมีการใช้อย่างกว้างขวางทำให้มีการแพร่ระบาดเข้าไปในสถานศึกษา มีผลกระทบต่อการเรียนการสอนและการควบคุมดูแลความประพฤติของนักเรียนเป็นอย่างมาก ปัญหาการใช้ยาบ้าในหมู่นักเรียนนอกจากเป็นเรื่องของการกระทำผิดกฎหมายกระทรวงศึกษาธิการตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 แล้ว การใช้ยาเสพติดบางชนิดยังเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาและเป็นการทำลายความมั่นคงของประเทศชาติ อีกทั้งหากมีการเสพยาบ้า ก็จะทำให้เกิดผลเสียต่อร่างกาย จิตใจ และสุขภาพทรุดโทรมลง เกิดปัญหาตามมาทั้งในด้านการ

เรียนและการดำรงชีวิต

ดังนั้น จำเป็นต้องรีบดำเนินการป้องกันตนเองจากการเสพยาบ้า เพราะกลุ่มนักเรียนจะมีวัตถุประสงค์ในการใช้ เพื่อคูนหนังสือได้นานในช่วงการสอบ มาเป็นการใช้เพื่อความสนุกสนานคึกคะนอง ค่านิยมการเลียนแบบ ซึ่งวัยรุ่นจะให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อน ดานวิธีการเสพสามารถทำได้ทุกรูปแบบแตกต่างกันไป โดยเป้าหมายของขบวนการค้ายาบ้ามักมีการแอบแฝงเข้าไปในโรงเรียน ทำให้ปัญหาการใช้ยาเสพติดในสถานศึกษาทวีความรุนแรง หากไม่รีบดำเนินการป้องกันอย่างมีประสิทธิภาพ ก็จะเป็นภัยที่บ่อนทำลายเยาวชนซึ่งเป็นอนาคตของชาติและความเจริญก้าวหน้าของประเทศโดยรวม แม้ว่าจะมีการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแพร่ระบาดของยาบ้า ก็ยังไม่เพียงพอที่จะทำให้กลุ่มวัยรุ่นเกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้ ดังนั้นการป้องกันตนเองจากการใช้ยาบ้าจึงไม่ได้อยู่ที่การให้ความรู้ความเข้าใจเพียงอย่างเดียว แต่ควรจะมีการเสริมสร้างพฤติกรรมให้เกิดความสามารถ วิเคราะห์และประเมินค่า รวมถึงการฝึกทักษะการตัดสินใจเลือกกระทำต่อสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาพฤติกรรมกรรมการป้องกันตนเองจากการเสพยาบ้า ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพร้าว 1 เพื่อสามารถนำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการวางแผน การปฏิบัติงาน การจัดโปรแกรมให้ความรู้ การให้ความช่วยเหลือและหาแนวทางในการส่งเสริมการ

ป้องกันการเสพยาบ้า ในนักเรียนและเยาวชนเพื่อให้เกิดทักษะหรือความสามารถในการประเมินสถานการณ์ต่างๆ เพื่อตัดสินใจเลือกวิธีการป้องกันตนเองจากยาบ้า และหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการใช้ยาบ้าต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการเสพยาบ้า ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพร้าว 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการเสพยาบ้า โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพร้าว 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคเรียนที่ผ่านมา (ระดับเกรดเฉลี่ย) และสถานศึกษาต่างกัน
3. เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไข ปัญหาพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการเสพยาบ้า ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพร้าว 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 2

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพร้าว 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 265 คน กลุ่มตัวอย่างได้มา การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเปิดตารางสำเร็จของเกรจซี่ (Krejcie) และมอร์แกน (Morgan)

ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 157 คน แล้วได้ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยคำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างแต่ละชั้นแบบสัดส่วน จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดต่อจำนวนประชากรทั้งหมด คูณด้วยจำนวนกลุ่มตัวอย่างคูณด้วยจำนวนประชากรในแต่ละกลุ่ม แล้วนำมาหาอัตราสัดส่วนของประชากร (Proportional to Size) เพื่อหา กลุ่มตัวอย่างแยกแต่ละหมู่ เพื่อให้ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างมีสัดส่วนที่เหมาะสมต่อขนาดประชากร มีโอกาสเท่าเทียมกันในการถูกเลือก โดยใช้สูตรของ Nagtalon โดยมีความคลาดเคลื่อน .05

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ที่สร้างขึ้นจากการศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา (Albert Bandura) และได้นำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิด โดยข้อคำถาม ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ระดับเกรดเฉลี่ย) และสถานศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพร้าว 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการเสพยาบ้า ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพร้าว 1 สำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 จำนวน 30 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรู้เกี่ยวกับยาบ้า 2) ด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง และ 3) ด้านการควบคุมตนเอง โดยลักษณะคำถามแบบมาตราส่วน 5 ระดับโดยใช้หลักของ Likert Scale คือ มากที่สุด มากปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการเสพยาบ้า โดยรวมทั้ง 3 ด้านมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาทางด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการควบคุมตนเอง มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านความรู้เกี่ยวกับยาบ้า มีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีผลการวิจัยดังนี้

1.1 ด้านความรู้เกี่ยวกับยาบ้า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการเสพยาบ้า มีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง

1.2 ด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการเสพยาบ้า มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านการควบคุมตนเอง นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการเสพยาบ้า มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก

2. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มีเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคเรียนที่ผ่านมา (ระดับเกรดเฉลี่ย) และสถานศึกษา ต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการเสพยาบ้า โดยรวมทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน แต่ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มี อายุ และระดับการศึกษา ต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการเสพยาบ้า โดยรวมทั้ง 3 ด้านไม่แตกต่างกัน และเมื่อแยกออกเป็นรายด้าน มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ด้านความรู้เกี่ยวกับยาบ้า
พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มีอายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคเรียนที่ผ่านมา (ระดับเกรดเฉลี่ย) และสถานศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการเสพยาบ้า ด้านความรู้เกี่ยวกับยาบ้า แตกต่างกัน แต่นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มีเพศ และระดับการศึกษา ต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการเสพยาบ้า ด้านความรู้เกี่ยวกับยาบ้า ไม่แตกต่างกัน

2.2 ด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง
พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มีเพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคเรียนที่ผ่านมา (ระดับเกรดเฉลี่ย) และสถานศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการเสพยาบ้า ด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง แตกต่างกัน แต่นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการเสพยาบ้า ด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง ไม่แตกต่างกัน

2.3 ด้านการควบคุมตนเอง พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มีเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคเรียนที่ผ่านมา (ระดับเกรดเฉลี่ย) และสถานศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการ

การป้องกันตนเองจากการเสพติด ด้านการควบคุมตนเอง แตกต่างกัน แต่นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มีอายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการเสพติด ด้านการควบคุมตนเอง ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการเสพติด ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพริ้ว 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า ยาบ้ามีในหลักสูตรการเรียนการสอนในวิชาสุขศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมีเนื้อหาในเรื่องของความรู้และเข้าใจถึงอันตรายของยาบ้าที่มีผลต่อสุขภาพอย่างถูกต้อง ตระหนักถึงอันตรายและหลีกเลี่ยงการใช้ยาบ้าไม่ได้ โดยเฉพาะการป้องกันตนเองจากยาบ้า นักเรียนจึงมีความรู้เรื่องโทษทางกฎหมายที่เกี่ยวกับยาบ้า จากการรณรงค์จัดบอร์ดนิทรรศการ การจัดกิจกรรมต่างๆ ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับยาบ้าจากโรงเรียน ชุมชน และครอบครัว ระดับสติปัญญา ความสนใจและให้ความสำคัญ ส่วนใหญ่เห็นคุณค่าในตนเอง รักตนเอง มุ่งมั่นทำดี เชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง มองตนในแง่บวก ทำสิ่งใดมักประสบความสำเร็จ ภูมิใจในความสามารถ ผลการเรียน ประกอบกับสมาชิกในครอบครัวมีความเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด นักเรียนส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับครอบครัว สอดคล้องกับแนวคิดของ พนมเกตุมาน (2535, น 93-95) ที่ได้กล่าวว่า โรงเรียนได้ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่สร้างสรรค์ เพื่อให้ตนเองห่างไกลจากยาบ้า เช่น กิจกรรมที่สร้างความนับถือตนเอง คือ สิ่ง

ที่เขาทำได้ดี เป็นประโยชน์ เป็นที่ยอมรับชื่นชมจากผู้อื่น กิจกรรมที่ทำแล้วประสบความสำเร็จซึ่งตรงกับความถนัดของเขา ความสำเร็จทำให้เขาอยากทำซ้ำๆ และพัฒนาเป็นการเรียน การทำงาน ด้วยความอดทนบากบั่น ต้องการความสำเร็จมากขึ้น ชีวิตเขาทำให้มีคุณค่า มีประโยชน์ และอยากทำต่อไป บางครั้งความลำบาก จะกระตุ้นให้เขาคิดหาทางแก้ปัญหา และลงมือปฏิบัติ ลองผิดลองถูกด้วยตนเอง หรือกิจกรรมที่สร้างความรับผิดชอบ ทำให้เขารู้สึกเป็นเจ้าของ มีส่วนร่วมและอยากทำให้ดีที่สุด และกิจกรรมที่เพิ่มทักษะในการคิด และการลงมือทำ ตามความชอบ ความถนัด กิจกรรมต่างๆ สร้างให้วัยรุ่นมีพัฒนาการด้านต่าง ๆ เช่น กีฬา กิจกรรมกลุ่ม ดนตรี ศิลปะ ค่ายพักแรม หรือการบำเพ็ญประโยชน์ เมื่อวัยรุ่น+เกิดความอยากจะทำในสิ่งที่ดี มีเป้าหมายของตนเอง เช่นนี้ ก็จะเป็นภูมิคุ้มกันยาบ้าได้อย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรวิน เทียนทองดี (2542) ที่ได้ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการป้องกันสารเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร” ผลการศึกษาพบว่า “นักเรียนมีความรู้ในการป้องกันสารเสพติด และการปฏิบัติอยู่ในระดับดี เพราะกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้มีการเรียนเกี่ยวกับสารเสพติดในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) โดยเฉพาะในรายวิชา พ 013 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และการให้ความรู้เรื่องสารเสพติดของคณะกรรมการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียน จะเผยแพร่ความรู้แก่นักเรียน ครู อาจารย์ ใช้ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นวิทยากร จัด

นิทรรศการ จัดโครงการให้นักเรียนเป็นตัวแทนช่วยแนะนำวิธีป้องกันรวมทั้งให้ความรู้แก่เพื่อนนักเรียนเรื่องสารเสพติดตามโครงการเพื่อเพื่อน และโครงการเพื่อนเตือนเพื่อน นอกจากการสอนโดยตรงในวิชาสุขศึกษาแล้วยังสอดแทรกเรื่องภัยอันตรายที่เกิดจากการใช้ยาที่ผิดๆ และการใช้สารเสพติดเข้าไปในบทเรียนต่างๆ ตามแต่โอกาสจะอำนวย จึงทำให้นักเรียนมีความรู้อยู่ในระดับดี เพราะปัจจุบันเป็นยุคข้อมูลข่าวสาร นักเรียนจึงได้รับข่าวสารต่างๆ จากสื่อมวลชนได้กว้างขวางและทันต่อเหตุการณ์ ทำให้ได้รับข่าวสารโดยไม่ตั้งใจ ทำให้เกิดความตระหนักรู้ ความคิดเป็นของตนเองในการป้องกันตนเอง ประกอบกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน รวมทั้งนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการได้ร่วมมือรณรงค์ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการป้องกันสารเสพติด ไม่ว่าจะเป็นการเผยแพร่ความรู้ การให้คำปรึกษา การจัดนิทรรศการ”

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ควรให้ความรู้เรื่องการลดอันตรายจากการใช้ยาบ้า โดยผ่านกลไกของกระทรวงสาธารณสุข เช่น โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และ อสม.

1.2 โรงเรียนควรเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วม เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนเห็นคุณค่าในตนเอง

1.3 ไม่ควรทดลองเสพยาบ้า เพราะอาจทำให้ติดได้

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

พฤติกรรม การป้องกันตนเองจากการเสพยาบ้า ประกอบไปด้วย ความรู้ในเนื้อหาสาระเกี่ยวกับยาบ้าที่ถูกต้องตรงกับความเป็นจริง และวิธีการป้องกันตนเองจากยาบ้า การจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การอบรม พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ รวมถึง การจัดกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาบ้าในการป้องกันและสร้างภูมิคุ้มกันในหมู่นักเรียน โดยความร่วมมือของทุกหน่วยงาน ผู้วิจัยได้เสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไปดังนี้

2.1 ควรศึกษาเกี่ยวกับ พฤติกรรม การป้องกันยาบ้าในกลุ่มประชากรอื่น เช่น บิดา มารดาหรือผู้ปกครอง เพราะเป็นผู้มีอิทธิพลต่อความรู้ ความคิด และทัศนคติของเด็กที่อยู่ในครอบครัว

2.2 ควรมีการศึกษาสาเหตุและปัจจัยต่อการเสพยาบ้าในกลุ่มเด็กที่มีพฤติกรรมเสพยาบ้าของนักเรียนช่วงชั้นอื่นๆ ของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพร้าว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่

2.3 ควรมีการศึกษาเชิงเปรียบเทียบ การป้องกันปัญหา ยาบ้าในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอื่นๆ เพื่อให้ผลการศึกษาที่หลากหลาย และนำจุดเด่นของแต่ละโรงเรียนมาปรับใช้เป็นแนวทางการป้องกันปัญหา ยาบ้าในโรงเรียนต่อไป

2.4 ควรมีการศึกษาภาพรวมของการป้องกันปัญหา ยาบ้าในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในระดับจังหวัด เพื่อทราบถึงผลการศึกษาในวงกว้าง สำหรับการกำหนดแนว

ทางการดำเนินงานการป้องกันปัญหายาบ้า
ในโรงเรียนในระดับจังหวัดต่อไป

2.5 ควรมีการศึกษาความรู้และการ
ปฏิบัติในการป้องกันการเสพยาบ้า การใช้
กิจกรรมทักษะชีวิต เพื่อพัฒนาการเห็น

คุณค่าในตนเองในการป้องกัน การติดยาบ้า
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในกลุ่ม
เครือข่ายพร้าว 1 สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาเชียงใหม่ เขต 2

แหล่งอ้างอิง

- จิรวิน เทียนทองดี. (2542). พฤติกรรมการป้องกันสารเสพติดติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- ปิยะพันธ์ ภัทรพงศ์สินธุ์, (2553). สถิติคดีอาญาสถานีตำรวจภูธรอำเภอพร้าว. เชียงใหม่: สถานี
ตำรวจภูธรพร้าว.
- พนม เกตุมาน. (2535). สุขใจกับลูกวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: แพลนพับลิชชิง จำกัด.